

વારસ અહો !....શૂરવીરના

વારસ અહો ! 'દાદા'ના, શૂરવીરતા રેલાવજો;
કાયર બનો ના કોઈ દી, કષ્ટો સદા કંપાવજો.
રે ! સિંહનાં સંતાનને, શિયાળ તે શું કરી શકે ?
મરણાંત સંકટ મેં ટકે, તે ટેકનાં ધરનાર છે.

કાયા તણી દરકાર શી ? જો શત્રુવટ સમજાય તો;
કુળવંત કુળવટ ના તજે, શું સિંહ તરણાં ખાય જો !
સર્વજની સમજણ ઝાલે, તે મરણને શાને ગણે ?
ક્ષત્રિય જો વીરહાક સુણે, ત્યાં તો ચડે ઝટ તે રણે.

ખંધક મુનિના શિષ્ય સૌ, ધાણી વિષે પિલાઈને;
સંકટ સહિ સર્વોપરી, પામ્યા પરમપદ ભાઈ તે.
નિજ અમર આત્માને સ્મરીને, અમરતા વરતા ધણા;
એ મોક્ષગામી સત્પુરુષનાં, ચરણમાં હો વંદના.

સંગ્રામ આ શૂરવીરનો, આવ્યો અપૂર્વ દીપાવજો;
કરતા ન પાછી પાની ત્યાં, 'દાદા'ને પડખે ભાવજો.
સમતા, સહનશીલતા, ક્રમા, ધીરજ, સમાધિમરણમાં;
મિત્રો સમાન સહાય કરશે, મન ધરો પ્રભુ-ચરણમાં.

કેવળ અસંગ દશા વરો, પ્રતિબંધ સર્વે ટાળજો;
સ્વચ્છંદ છોડી શુદ્ધ ભાવે, સર્વમાં પ્રભુ ભાળજો.
દુશ્મન પ્રમાદ હણી હવે, જાગૃત રહો, જાગૃત રહો;
'દાદા'ને શરણે હૃદય રાખી, અભય આનંદિત હો.

વારસ બનો પરમાર્થમાં, સર્વાંગને ભેલાડજો;
સંપૂર્ણ શ્વાસોચ્છવાસે ભાવો, 'વિશ્વનું કલ્યાણ હો'.
જે મોક્ષમાર્ગી ભવ્યનાં, સત્ સ્વ-અરથ નિઃસ્વાર્થ છે;
ત્યાં સર્વ દેવો સ્હાય છે, જ્યાં ભક્તિ પણ નિષ્કામ છે.---વારસ...

-અજાત